

Selefie richtlijnen betreffende de zaken die betrekking hebben op Djihad. Deel 1

Vragen en antwoorden van Shaych `Oebayd al-Djaaberie حفظه الله.

Vraag 1: Wat is de regelgeving betreffende Djihad zonder de toestemming van de Walie ul-Amr en de ouders?

Shaych `Oebayd al-Djaaberie حفظه الله: Alle lof is aan Allaah, gebeden en begroetingen zijn met de dienaar van Allaah en Zijn Boodschapper, Mohammed, en zijn familie, zijn Metgezellen en iedereen die zich bij hun aansloot, het vervolg:

De Djihad, het vechten tegen de vijanden van Allaah, de Koefaar en de Afgodenaanbidders, met als doel het Woord van Allaah te verheven, is een blijvend wettelijk bevel, en een beslissende verplichting, wanneer de uitnodigende factoren en de mogelijkheid (qoedrah) aanwezig zijn om dat mogelijk te maken, (en dat blijft zo) totdat alles op de Aarde en iedereen die zich erop bevindt terug komt naar Allaah. En we zouden hier graag een aantal aantekeningen bij willen maken:

De eerste zaak: Het is niet aan iedereen, wie hij dan ook mag zijn, om uit zichzelf tot Djihad op te roepen, zonder (toestemming) van de Wali ul-Amr (de wettelijke regeringsleider) van de Moslims. Omdat de oproep tot Jihād en het voorbereiden van de soldaten en legers, en de oproep tot algemene dienstplicht (om te gaan vechten) van de speciale rechten zijn van de Wali ul-Amr, en van zijn belangrijke taken en verplichtingen, (hierover bestaat) een unanieme overeenstemming onder degene wiens woorden in acht genomen worden van de Vooraanstaande Geleerden van Leiding. Want wanneer de Geleerden van Ahloel-Soennah boeken schreven en werken samenstelde, dan vermeldden zij daarin hetgeen dat verplicht is om in te geloven, en dan vermeldden zij dit (vaak) in deze werken, hiermee bedoel ik het maken van de oproep tot Djihad dat dit een van de speciale rechten van de Wali ul-Amr is, en zij zeiden dus: “En Jihād is praktisch.”, bedoelende langs zij de Wali ul-Amr.

De tweede zaak: Dat de Djihad Fard ‘Ayn¹ of Fard Kifaayah is, en hetgeen dat geen van beiden is, is een Soennah.

¹ **Fardoel-‘Ayn:** Dit is de belasting van elke ziel met verplichtingen die het zelf ‘moet’ uitvoeren, niemand anders dan alleen hij kan deze daden verrichten behalve hijzelf. Een aantal voorbeelden zijn, het geloof in Allaah, de Reiniging, de Salaah, de Zakaat etc. Het zou niet van hem geaccepteerd worden wanneer hij iemand anders voor hem laat getuigen, bidden, vasten etc... Degene die deze soort niet uitvoert is daarom ook zelf schuldig en wordt hier ook geheel en al voor verantwoordelijk gesteld in deze wereld en in de wereld hierna!

Fardoel-Kiefajah: Dit is de belasting van de gehele gemeenschap in zijn totaliteit, op een manier dat wanneer er ‘genoeg mensen van de gemeenschap’ deze soort van verplichtingen uitvoeren dan is het niet meer verplicht voor het resterende gedeelte van de gemeenschap. Een voorbeeld hiervoor is o.a. specifieke kennis zoeken, het Janazah (doden)gebed verrichten e.d., want wanneer er genoeg mensen voor een desbetreffende dode bidden dan is het niet meer verplicht voor het resterende gedeelte dat niet aanwezig kon zijn. Wanneer er echter te weinig mensen deze soort uitvoeren dan is de gehele gemeenschap zondig. (Aboe ‘Oebaydillaah).

En het woord Fard 'Ayn in drie situaties:

- a) Ten eerste, in het geval van de algemene afkondiging (van oorlog), wanneer de Wali ul-Amr de oproep maakt en de mensen in het algemeen verplicht tot militaire dienst, en het is verplicht om hem (zijn oproep) te beantwoorden, onder degenen van de mannen die er toe in staat zijn, en degenen die de mogelijkheid hebben om wapens te dragen.
- b) Ten tweede, in het geval van een gevecht, dus wanneer de Moslims en hun vijanden van de Koefaar elkaar tegen mogen komen (en er breekt een gevecht uit), dan is het niet toegestaan voor iemand van onder de Moslims om te vluchten, en zijn plaats te verlaten, behalve om voor afleiding te zorgen om vervolgens weer te vechten, of om een bepaalde factie (van zijn leger) te zoeken om hun te helpen en om hun hulp te zoeken, of vanwege een zaak dat wordt verzocht door de strategieën van het vechten, zoals (het bezorgen van) afleiding, verplaatsen, of hij verlaat een positie voor een andere die gunstiger is om de vijand aan te vallen, en nog schadelijker is (voor de vijand) en de Moslims nog meer overwicht geeft (over hun vijand).
- c) Ten derde, wanneer een ongelovige vijand een land van de landen van de Moslims binnenvalt, dan wordt Jihad in dat geval een Fard 'Ayn voor de Moslims in dat land.

En het is Fard Kifaayah wanneer de Imaam het vaandel (van vechten) hijst maar geen algemene oproep maakt (naar de mensen om te vechten) en de militaire dienst niet verplicht stelt (voor alle de mensen).

En er is tevens een Jihad die niet Fard 'Ayn noch Fard Kifaayah genoemd kan worden maar vanuit het oogpunt van steun is. Dus wanneer één van de landen van de Moslims een expeditie ondergaat tegen de Koefaar, en een persoon wil hen graag helpen in persoon of met zijn bezit, dan is dat aan hem. Desalniettemin, mag hij (anderen) niet uitnodigen, noch is het aan hem om uit zichzelf (anderen) aan te sporen of op te ruien. Als hij van mening is dat hij zelf enig voordeel tot stand kan brengen en (schade) terug kan drijven en kan verdedigen, dan schuilt daar geen kwaad in.

De derde zaak: en waarschijnlijk is het de meest belangrijke, dat er alleen maar sprake van Jihad is als het onder (het gezag van) een Moslim Imaam gebeurt, een Moslim Imaam die het vaandel hijst, en als hij de mogelijkheid heeft, in aantal en kracht (in middelen en voornemens), in het bevechten van degenen die hem (NIET!?) volgt van onder de Koefaar, naast de bescherming van de Islam en zijn mensen.

Wat nu resteert, is hetgeen waarover gevraagd werd, en dat is over de toestemming van Wali ul-Amr, en de toestemming van de ouders. Ik zeg: dit vergt detail, het vergt detail. Het is overgeleverd van de Profeet ﷺ dat hij Jihad afkeurde van degene wiens ouders of degene die zijn hulp behoeven (daar geen toestemming voor gaven). En wat de toestemming van Wali ul-Amr betreft, dan moet men het bekijken met het oogpunt op de politiek, met het oog op het afweren van rampspoeden en schadelijkheden, en dat is een zaak die noodzakelijk is, het is een zaak die van vitaal belang is. Dus wanneer Wali ul-Amr (iemand) weerhoudt (van het maken van Jihad) vanwege een voordeel dat hij ziet, dan is het niet toegestaan voor iemand om Jihad te maken, desondanks zeggen we dan: "Wordt hij beloond voor zijn Jihad of niet?"

Het is voor mij klaarblijkelijk dat hij, als Allaah het wil, beloning heeft, maar hij is desondanks zondig vanwege zijn gedrag en zijn ongehoorzaamheid. En als de rede dat hij zich onder (het gezag van) de Wali ul-Amr uitrekt is dat hij gelooft dat hij geen bay'ah (eed/trouwzwering) aan hem verschuldigd is, dan is zijn dood de dood van Djaahiliyah, en toevlucht is bij Allaah. En het is verplicht voor de Moslims in het algemeen, en de jongeren in het specifiek, dat zij zich niet laten misleiden door de scherpe oproepen, en de dreigende slogans die geuit worden door de revolutionairen en de oppervlakkige mensen die geen inzicht hebben in de situatie noch enig idee hebben waar de zaak op uit kan lopen, (hun oproep) is alleen maar rumoer, revolutie (burgeroorlog) of het gebrek aan waarnemingsvermogen of vertrouwen. En herinner hen aan de uitspraak van Allaah, de Allerhoogste:

“Wanneer er tot hen een zaak van (openbare) veiligheid of vrees komt, dan maken zij het (niet) bekend (onder de mensen totdat de informatie geverifieerd is). En indien zij deze zaak aan de Boodschapper voorgelegd hadden of aan degenen onder hen die met gezag bekleed zijn (de leiders en de geleerden), dan zouden degenen onder hen die conclusies kunnen trekken deze zaak (direct) begrepen hebben...”² tot het eind van het Vers.

Dit Nobele Vers bepaald dus stellig dat de huidig opkomende gebeurtenissen (die de Oemmah beïnvloeden) en de ingewikkelde zaken altijd terug verwezen moeten worden naar degenen die in staat zijn om zich tot hen te richten (bevoegdheid hebben), en daarmee wordt bedoeld de Boodschapper van Allaah ﷺ tijdens zijn leven, en zijn Soennah na zijn sterven, en insgelijks tot diegenen met het gezag, rekening houdend met hetgeen dat Allaah, de Sublieme en Allerhoogste, hen heeft gegeven aan inzicht in de politieke aangelegenheden en de omstandigheden van de mensen, en zo ook tot de mensen van kennis, degenen die als betrouwbaar beschouwd worden en degenen die rechtvaardig zijn van onder de Oemmah. Daarom is het ook verplicht om zich bij problematische zaken, huidig opkomende gebeurtenissen, en ingewikkelde aangelegenheden tot hen te wenden, zodat een Moslim zekerheid kan hebben van inzicht betreffende deze aangelegenheid. Hij moet deze zaak niet terugvoeren tot de revolutionairen en degenen die louter uit gevoel en gebrek aan begrip oproepen doen over de opkomende gebeurtenissen, want deze oproepen zijn corrupt, leiden niet tot verbetering, en zij verdelen het woord, en vernietigen de eenheid van de Oemmah, en zij veranderen het in een buit (die genomen mag worden) door de mensen van begeerte en misleiding.

Bron: www.spubs.com, artikelnummer MNJ 190001.
Van een lezing, gehouden op de 5^e Shawwaal in het jaar 1422H³.

² Soerah An-Nisaa 4:83.

³ Dit artikel werd uitgeschreven en opgestuurd, op www.anasalafi.net door de broeders, Aboe `Abdoellaah al-Ghazzie as-Selefie en Abu Akram as-Selefie.